

Sygn. akt VIII Ca 203/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Hanna Matuszewska (spr.),

Sędziowie SO Małgorzata Kończal, SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku T. J. i E. J.

przy uczestnictwie B. D.

o wpis własności w księdze wieczystej

na skutek apelacji uczestniczki B. D.

od wpisu *Sądu Rejonowego w Chełmnie*

z dnia 19 lutego 2013 r.

Dz. Kw. TO1C/00000367/13

nr kw (...)

postanawia:

- 1. oddalić apelację,*
- 2. ustalić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.*

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Chełmnie wpisał T. J. i E. J. na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej jako właścicieli nieruchomości gruntowej kw nr (...) w miejsce dotychczasowej właścicielki B. D., nadto wykreślił z tej księgi wieczystej służebności osobiste, wzmianki o wszczęciu egzekucji oraz hipoteki. Podstawą wpisu własności było postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 9 października 2012 r. nr (...) - (...) o przyznaniu własności wymienionej nieruchomości, opatrzone klauzulą Komornika Skarbowego stwierdzającą jego ostateczność.

Uczestniczka B. D. wniosła apelację od powyższego postanowienia, domagając się wykreślenia wpisu i zasądzenia na jej rzecz od wnioskodawcy kosztów postępowania. Skarżąca podniosła, że postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 9 października 2012 r. o przyznaniu własności nie mogło stanowić podstawy wpisu, gdyż zostało zaskarżone do sądu administracyjnego sygn. akt I SA/Bd 58/13.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna.

Uczestniczka kwestionuje dopuszczalność wpisu własności na podstawie postanowienia o przyznaniu własności nieruchomości, które jej zdaniem nie jest ostateczne. Stanowisko to nie jest jednak trafne.

W myśl art. 112b § 3 zd. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1015) „Postanowienie o przyznaniu własności, które stało się ostateczne, przenosi własność na nabywcę i jest tytułem do ujawnienia na rzecz nabywcy prawa własności w katastrze nieruchomości oraz przez wpis w księdze wieczystej lub podlega złożeniu do zbioru dokumentów”. Pojęcie decyzji ostatecznej definiuje art. 16 § 1 k.p.a., zgodnie z którym „decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne”. Za ostateczną należy więc uznawać decyzję organu pierwszej instancji, w stosunku do której upłynął termin do złożenia odwołania i nie został przywrócony w przepisany trybie, decyzję wydaną przez organ odwoławczy (organ drugiej instancji) oraz decyzje ostateczne z mocy wyraźnego przepisu prawa materialnego (A. Wróbel, Komentarz do art.16 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex). Ostateczność decyzji oznacza więc, że decyzja taka nie może zostać zakwestionowana za pomocą zwykłych środków zaskarżenia. Zmiana, uchylene lub stwierdzenie nieważności decyzji ostatecznej jest dopuszczalna wyłącznie w jednym z trybów nadzwyczajnych lub w wyniku wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Na gruncie niniejszej sprawy brak przesłanek do stwierdzenia, że decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 9 października 2012 r. nie jest ostateczna. Skarżąca do apelacji dołączyła odpis skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w B. z dnia 30 listopada 2012 r. nr EA-7240-37/122, utrzymujące w mocy postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. nr (...) - (...). Oznacza to, że postanowienie z dnia 9 października 2012 r., będące podstawą wpisu własności, stało się ostateczne z uwagi na utrzymanie w mocy przez organ drugiej instancji. Nie służy bowiem od niego odwołanie w administracyjnym toku instancji ani wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nadto wbrew stanowisku apelującej, w świetle art. 16 § 1 k.p.a. zaskarżenie postanowienia organu drugiej instancji do sądu administracyjnego nie pozbawia postanowienia pierwszoinstancyjnego cechy ostateczności.

Dlatego też, uznając wpis własności za prawidłowy, Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 520 § 1 k.p.c.).